

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžr/141/2016
Identifikačné číslo spisu: 1012201760
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012201760.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1/ Doc. MUDr. X. D., CSc., U. diel XX, K., zastúpeného advokátkou JUDr. Tatianou Polkovou, so sídlom Na Priekope 13, Žilina, 2/ U. O., M. H. 2, N., U., proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor (pôvodne Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu) so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka: DRUDOP, stavebné a opravárenské družstvo, so sídlom Bajkalská 31, Bratislava, zastúpeného FELSOCI and Partners s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľov 1/ a 2/ proti rozhodnutiu odporcu č. V-25366/11 z 03.07.2012, o odvolaní navrhovateľov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Sp/136/2012 a sp. zn. 4Sp/137/2012-169 zo dňa 8. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave
8. júna 2016, č.k. 4Sp/136/2012, 4Sp/137/2012-169, v napadnutej časti navrhovateľa 1/ a náhrady trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odvolacie konanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. júna 2016, č.k. 4Sp/136/2012, 4Sp/137/2012-169, o odvolaní navrhovateľa 2/ z a s t a v u j e .

Odôvodnenie

1.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako vecne správne a zákonné potvrdil rozhodnutie odporcu č. V-25366/11 z 03.07.2012, ktorým podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - pozemkom, špecifikovaným vo výroku napadnutého rozhodnutia (ďalej len „predmetné pozemky“), ktoré sú odporcom vedené na listoch vlastníctva č. XXXX, XXX, XXXX a XXXX. Tieto pozemky boli predmetom kúpnej zmluvy, uzatvorenej medzi

navrhovateľom 2/ ako predávajúcim a navrhovateľom 1/ ako kupujúcim. Z odôvodnenia rozhodnutia odporcu vyplýva, že vlastnícke právo k predmetným pozemkom nie je evidované v prospech predávajúceho (navrhovateľa 2/), ale v prospech iných osôb (o. i. aj v prospech DRUDOP, stavebné a opravárenské družstvo - ďalej len „DRUDOP“).

Krajský súd mal pri rozhodovaní za preukázané, že v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia odporca opísal v stručnosti priebeh konania, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k.: 1S/232/2011-69 z 10.05.2012, ktorým krajský súd prikázal odporcovi zrušiť zápis - plombu, vyznačenú na liste vlastníctva č. XXX..

Krajský súd preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Z vykonaného dokazovania zistil že navrhovatelia 1/ (kupujúci) a 2/ (predávajúci) uzatvorili dňa 29. septembra 2011 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj pozemkov. Pozemky boli vytvorené geometrickými plánmi:

- GP č. 2503/10 z 08.04.2010 (pozemky parc. č. 15340/63, 15340/68, 15340/69, 15340/70). Z geometrického plánu č. 2503/10 krajský súd zistil, že novovytvorené parcely boli vytvorené z parciel, zapísaných na LV č. XXXX. Z kompletného LV č. XXXX vyplýva, že na tomto liste vlastníctva nebol nikdy ako vlastník (či spoluvlastník) zapísaný navrhovateľ 2/ (predávajúci). Ako vlastník tam zapísaných pozemkov je zapísaná Slovenská republika - Slovenská obchodná inšpekcia.
- GP č. 1203/10 zo 16.03.2010 (pozemky parc. č. 15337/27, 15337/28, 15337/29, 15337/6, 15337/30, 15337/31, 15337/32, 15337/34, 15337/35). Z geometrického plánu č. 1203/10 krajský súd zistil, že novovytvorené parcely boli vytvorené z parciel, zapísaných na LV č. XXX. Z kompletného LV č. XXX vyplýva, že na tomto liste vlastníctva nikdy nebol ako vlastník (či spoluvlastník) zapísaný navrhovateľ 2/ (predávajúci). Ako posledný vlastník je na nich zapísaný DRUDOP.
- a uvedené v čiastočnej identifikácii parciel z 08.07.2011 (pozemky parc. č. 15340/58, 15340/59, 15340/60, 15340/61, 15340/62, 15332/9, 15339/1). Z čiastočnej identifikácie parciel z 08.07.2011 (PK vložka č. XXXX, parc. č. 15333, 15334) krajský súd zistil, že pozemky parc. č. 15340/58, 15340/59, 15340/60, 15340/61, 15340/62, 15332/9, 15339/1 sú zapísané na LV č. XXXX, XXXX, XXX:
- z kompletného LV č. XXXX vyplýva, že na tomto liste vlastníctva nebol nikdy ako vlastník (či spoluvlastník) zapísaný navrhovateľ 2/ (predávajúci). Ako vlastník tam zapísaných pozemkov je zapísaný AssetReala.s.,
- z kompletného LV č. XXXX vyplýva, že na tomto liste vlastníctva nebol nikdy ako vlastník (či spoluvlastník) zapísaný navrhovateľ 2/ (predávajúci). Ako vlastník tam zapísaných pozemkov je na ňom zapísaný Perisa.s.
- z kompletného LV č. XXX vyplýva, že na tomto liste vlastníctva nikdy nebol ako vlastník (či spoluvlastník) zapísaný navrhovateľ 2/ (predávajúci). Ako posledný vlastník je na nich zapísaný DRUDOP.

Účastníci kúpnej zmluvy podali dňa 11.10.2011 návrh na vklad vlastníckeho práva v zmysle uzatvorenej kúpnej zmluvy. Preskúmaným rozhodnutím odporca tento návrh zamietol.

Krajský súd vyhodnotil námietky vznesené proti neprávoplatnému preskúmanému rozhodnutiu.

A. Námietku, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia označený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k.: 1S/232/2011-69 z 10. mája 2012 sa vzťahuje iba na pozemky listu vlastníctva č. XXX, pričom tento rozsudok je podľa názoru účastníkov kúpnej zmluvy nezákonný, krajský súd považoval za nedôvodnú z troch dôvodov

1/ z dôvodu, že každý právoplatný rozsudok je záväzný pre všetky subjekty, a preto akékoľvek námietky voči nemu majú iba charakter subjektívne vysloveného názoru,

2/ z dôvodu, že odporca existenciu tohto rozsudku uviedol zjavne ako opis konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, včítane stručného uvedenia jeho odôvodnenia na podporu svojho právneho názoru, vysloveného v napadnutom rozhodnutí,

3/ z dôvodu neakceptovateľnosti názoru navrhovateľov, podľa ktorého sa predmetný rozsudok týkal iba pozemkov vedených na LV č. XXX, a nie pozemkov vedených na LV č. XXXX, XXXX a XXXX, z ktorého dôvodu odporca nemohol vydať napadnuté rozhodnutie s odvolaním sa na predmetný rozsudok.

Ako to je zjavné z uvedeného rozsudku, konanie sp.zn. 1S/232/2011 sa týkalo ochrany pred nezákonným zásahom odporcu - zápisom plomby na v ňom uvedených pozemkoch, evidovaných na LV č. XXX.. Jeho obsahom teda nebolo nič iné. Krajský súd uviedol, že odporca neodôvodnil napadnuté rozhodnutie odvolaním sa na tento rozsudok, v odôvodnení ho prezentoval ako opis konania pred ním, pričom na podporu svojho právneho názoru z tohto rozsudku iba v krátkosti uviedol časť obsahu jeho odôvodnenia.

B. Za nedôvodnú považoval krajský súd námietku nesprávneho právneho posúdenia veci (že napadnuté rozhodnutie nemá oporu v katastrálnom zákone). Zdôraznil, že z výroku, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nepochybne vyplýva, že odporca zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva k predmetným pozemkom v zmysle uzatvorenej kúpnej zmluvy z dôvodu, že v tomto vkladovom konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľ 2/ (predávajúci) bol ich vlastníkom a oprávnenou osobou nakladať s nehnuteľnosťou. Odporca vo svojom rozhodnutí správne konštatoval, že vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam svedčí iným vlastníkom. Krajský súd zdôraznil, že dôvodom vydania negatívneho rozhodnutia odporcu nebola existencia rozsudku tunajšieho súdu č.k.: 1S/232/2011-69 z 10. mája 2012.

Krajský súd ďalej uviedol, že zo žiadneho ustanovenia katastrálneho zákona nevyplýva odporcovi povinnosť zisťovať, kto je skutočným vlastníkom prevádzaných nehnuteľností, pokiaľ tvrdený údaj prevodcu je v rozpore s údajom, zapísaným v katastri nehnuteľností (§ 70 katastrálneho zákona). Je teda na prevodcovi, aby vo vkladovom konaní preukázal, že práve on je vlastníkom, oprávneným s nehnuteľnosťou nakladať. V prejednávanej veci sa tak nestalo - ako to vyplýva z obsahu spisu odporcu. Vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam je v katastri nehnuteľností zapísané v prospech iných subjektov (DRUDOP, Pertisa.s., AssetReala.s.). Na túto skutočnosť ako na dôvod zamietnutia návrhu na vklad vlastníckeho práva poukázal odporca v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 <. OSP. O trovách navrhovateľov súd rozhodol za použitia ust. § 250 k ods.1 O.s.p. s poukazom na výsledok konania. Vedľajšiemu účastníkovi konania zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania v sume 343,89eur.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu pre jeho nezákonnosť podali navrhovatelia 1/ a 2/ v zákonnej lehote odvolanie žiadajúc napadnutý rozsudok zmeniť a preskúmané rozhodnutie odporcu zrušiť. Poukázali na konanie pred krajským súdom, ktorý vykonal dňa 8. júna 2016 pojednávanie v neprítomnosti navrhovateľov a ich právnej zástupkyne, ktorá v čase konania krajského súdu čerpala vopred plánovanú dovolenku a substitúciu oslovení kolegovia odmietli z rôznych dôvodov. Právna zástupkyňa navrhovateľov riadne a včas ospravedlnila svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a požiadala o odročenie pojednávania. Navrhovatelia na pojednávanie predvolaní neboli. Krajský súd tak vykonal pojednávanie a vyhlásil rozsudok v ich neprítomnosti. Postupom krajského súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom, predniesť relevanté argumenty po štyroch rokoch od podania odvolania, ktorým bolo iniciované súdne pojednávanie. Až z obsahu písomne vyhotoveného rozsudku krajského súdu sa navrhovatelia dozvedeli, že odporca doručil krajskému súdu vyjadrenie k ich odvolaniam 13. septembra 2012, pričom toto vyjadrenie im doručené nebolo a na obsah vyjadrenia reagovať nemohli .

Uviedli, že po podaní návrhu na preskúmanie neprávoplatného rozhodnutia odporcu navrhovatelia 1/ a 2/ doručili krajskému podania dňa 8. júla 2014, 9. januára 2015 a 18. februára 2015. Namietali, že krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s týmito podaniami vôbec nevysporiadal a v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil.

Krajskému súdu ďalej vytýkali, že svoje rozhodnutie založil výlučne na obsahu LV č. XXXX, XXX, XXXX a XXXX a bez povšimnutia ponechal rozpor medzi rozhodnutím vydaným odporcom 8. novembra 2011, ktorým bolo konanie prerušené a ktoré navrhovatelia považujú za zodpovedajúce stavu veci v katastrálnom konaní a rozhodnutím o zastavení konania napadnutým odvolaniami. V samotnom

rozhodnutí z 3. júla 2012 odporca konštatuje preukázanie „duplicity“ vlastníctva k prevádzaným nehnuteľnostiam s tým, že účastníci boli vyzvaní, aby predložili súdu rozhodnutie, ktorým budú vyriešené vlastnícke vzťahy a preto bolo konanie prerušené. V rozpore so svojím rozhodnutím z 8. novembra 2011, ale rozhodnutím z 3. júla 2012, katastrálne konanie odporca zastavil pri nezmenenom skutkovom stave a prebiehajúcich súdnych konaniach o určenie vlastníckeho práva. Teda bez toho, aby účastníci katastrálneho konania mohli splniť podmienku na pokračovanie v konaní predložením právoplatných rozhodnutí o určenie vlastníckeho práva, príslušný katastrálny orgán konanie zastavil. Zásada materiálnej publicity údajov katastra bola v katastrálnom konaní prelomená predložením právoplatných verejných listín potvrdzujúcich nadobudnutie vlastníctva predávajúceho titulom dedičstva. S týmito skutkovými okolnosťami sa konajúci súd vôbec nezaoberal.

Poukazom na to, že predmet súdnych konaní o určenie vlastníctva je práve zosúladienie právneho stavu so stavom formálnym, ktorý je zapísaný v operáte katastra. Namietali, že neobstojí preto len odkaz na zápis v listoch vlastníctva, ako to spravil krajský súd bez vyhodnotenia ďalších dôkazov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu a tieto preukazujú vlastníctvo predávajúceho. Navrhovatelia sa pritom riadili aj obsahom rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 210/2008 z 25. februára 2010, z odôvodnenia ktorého jednoznačne vyplýva, že predávajúci (navrhovateľ 2/) ako dedič sa stal vlastníkom nehnuteľností smrťou poručiteľa ... mohol uzavrieť s kupujúcim (navrhovateľom 1/) kúpnu zmluvu a túto spolu s verejnou listinou, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnostiam, ak toto právo nie je vpísané na liste vlastníctva (§ 30 ods. 3 písm. c/, § 30 ods. 4 písm. b/) predložiť katastrálnemu úradu s návrhom na vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúceho. Absencia zápisu vlastníctva v prospech navrhovateľa nemohla byť prekážkou k uzavretiu kúpnej zmluvy, keď verejná listina vlastníctvo deklaruje. Právo na nejednotnosť správneho a formálneho stavu vlastníctva prevádzaných nehnuteľností sú vedené súdne spory o určenie vlastníctva, a práve preto odporca konanie prerušil. Konanie o určenie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX nie sú (v čase písania odvolania proti rozsudku krajského súdu) skončené a v súvislosti s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX, XXXX, XXXX je vedené konanie, že nehnuteľnosti (resp. spoluvlastnícky podiel predávajúceho) patria do dedičstva po JUDr. G. O. (Okresný súd Bratislava II sp. zn. 15C/254/2013). Pokiaľ krajský súd tvrdí, že na LV č. XXXX, XXX, XXXX, XXXX nikdy nebol zapísaný predávajúci ako vlastník nehnuteľností navrhovateľa poukazujú na to, že na základe právoplatných verejných listín potvrdzujúcich nadobudnutie vlastníctva predávajúceho titulom dedičstva bolo zapísané jeho vlastnícke právo na LV č. XXXX, o čom svedčí výpis z katastra nehnuteľností z 3. apríla 2003. Dôvodili, že navrhovatelia nemohli označeným LV č. XXXX argumentovať vzhľadom k tomu, že krajský súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti a nemohli predvídať, že krajský súd založí svoje rozhodnutie len na obsahu LV č. XXXX, XXX, XXXX a XXXX.

3.

K odvolaniu navrhovateľov sa vyjadril do súdneho konania pribratý účastník DRUDOP, stavebné a opravárenské družstvo (uznesením č.k. 4Sp/136/2012-81 z 29. septembra 2014). Rozsudok krajského súdu ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu považoval za vecne správny, čím sa s ním stotožnil. Poukázal na ospravedlnenie právnej zástupkyne, ktoré nebolo krajskému súdu doručené včas bez zbytočného meškania, ale len jeden deň pred pojednávaním. Dôvod ospravedlnenia právnej zástupkyne, čerpanie dovolenky, nepovažoval za dôležitý. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľov o údajnom nedoručení vyjadrenia odporcu

z 13. septembra 2012, tak táto správa neobsahuje z obsahovej stránky žiadnu vecnú, právnu ani skutkovú argumentáciu a nejde tak o vyjadrenie odporcu, ale ide o predkladáciu správu správneho orgánu s popisom obsahu administratívneho spisu. Pokiaľ ide o údajný návrh navrhovateľov na doplnenie dokazovania z 9. januára 2015, v tomto navrhovatelia žiadali vyžiadať si spis Okresného úradu Bratislava II, katastrálneho odboru sp. zn. V 23660/10, ktorý sa týka iných pozemkov a iného konania.

Za podstatné považoval poukázať na stav v čase vyhlásenia rozsudku, kedy už bolo právoplatne rozhodnuté, že navrhovateľ 2/ (predávajúci) ani jeho právny predchodca nie sú spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností (rozsudok Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 45C/58/2008 v spojení s

rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9Co/549/2012) a navyše Najvyšší súd uznesením sp. zn. 2Cdo/35/2016 zo dňa 30. mája 2016 odmietol dovolanie navrhovateľa 1/, a teda ani jeden z navrhovateľov nebol oprávnený disponovať s predmetnými pozemkami, čím odporca správne jediným prípustným rozhodnutím

z 3. júla 2012 zamietol ich návrh na vklad (a teda nie zastavil konanie ako v odvolaní nesprávne tvrdia navrhovatelia). Uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 2Cdo/210/2008, na ktoré navrhovatelia poukazujú, sa týkalo diametrálne odlišného predmetu sporu (v konaní o náhradu škody voči katastru ako žalovanému). Pokiaľ ide o pozemky zapísané na LV č. XXXX, tieto nie sú predmetom tohto konania ani predmetom rozhodovania správneho orgánu. Vďaľjší účastník konania si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 74,58 eur (66 eur + 8,58 eur režijný paušál).

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľov (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP, § 492 ods. 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa 1/ je potrebné vyhovieť.

Podľa § 491 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 492 ods. 1 2 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné najmä kvôli prameňom, z ktorých pochádzajú alebo porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania ako aj na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov ako aj výchova a zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb (§1).

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ 2/ U., ktorý následne písomným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa

27. septembra 2016 odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp zn. 4Sp/136/2012, 4Sp/137/2012 zo dňa 8. júna 2016 v celom rozsahu zoberal späť a žiadal konanie voči jeho osobe zastaviť

s tým, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Súčasne oznámil a potvrdil skončenie právneho zastupovania advokátkou JUDr. Tatianou Polkovou.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 207 ods. 2, 3 OSP dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Keďže odvolanie navrhovateľa 2/ proti rozsudku krajského súdu bolo vzaté späť skôr, ako o ňom odvolací súd rozhodol, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) v súlade s § 207 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 1,2 SSP odvolacie konanie zastavil.

Predmetom odvolacieho konania bolo aj odvolanie navrhovateľa 1/ proti rozsudku krajského súdu. Odvolací súd sa prioritne zaoberal odvolacou námietkou navrhovateľa 1/ ktorou namietal jeho porušenie jeho ústavného práva na spravodlivý proces, čím malo dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie (článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd).

Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní proti rozsudku krajského súdu a pri preskúmaní zákonnosti opravným prostriedkom napadnutého rozhodnutia správneho orgánu vychádzal okrem obsahu rozhodnutia správneho orgánu aj z obsahu administratívneho spisu.

Odvolací súd z obsahu spisu krajského súdu zistil, že správny orgán predkladacou správou z 13. septembra 2012 predložil príslušnému krajskému súdu odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ na konanie podľa § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že obsah predmetnej prekladacej správy odporcu sa odvoláva v celom rozsahu na dôvodovú časť rozhodnutia, ktorú časť odporca považuje za „za súčasť vyjadrenia k podanému opravnému prostriedku“. Odvolací súd zistil, že správny orgán v tejto predkladacej správe nereagoval ani na dôvody uvedené navrhovateľmi 1/ a 2/ v opravnom prostriedku proti jeho neprávoplatnému rozhodnutiu (jej obsah).

Rovnopis predkladacej správy krajský súd účastníkom konania na strane navrhovateľov 1/ 2/, resp. ich právnej zástupkyňi, nedoručil.

Pri posúdení námietok porušenia „princípu kontradiktórnosti konania“ odvolací súd konštatuje, že nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že navrhovateľovi 1/ a jeho právnej zástupkyňi nebola doručená predkladacia správa správneho orgánu z 13. septembra 2012 a nebolo sporné ani to, že krajský súd vo veci rozhodol bez toho, aby správny orgán vyzval na doručenie písomného vyjadrenia k opravnému prostriedku. Z princípu kontradiktórnosti konania totiž vyplýva, že samotný účastník konania musí mať možnosť posúdiť, či a do akej miery je písomné vyjadrenie, resp. predkladacia správa jeho odporcu (protistrany v súdnom konaní) právne významné, či obsahuje také skutkové a právne dôvody, na ktoré je potrebné z jeho stany reagovať alebo inak je vhodné sa k nemu vyjadriť; nezáleží pritom, aký je jeho skutočný účinok na súdne rozhodnutie .

Postupom krajského súdu bola nepochybne vytvorená výhodnejšia pozícia pre správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, na stanovisko ktorého už účastník správneho konania, ktorý bol s jeho rozhodnutím nespokojný, nemal možnosť reagovať.

Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranné vo veci konať tak, aby bola právu, porušenie ktorého sa v prvom rade namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu

vykonáva.

Krajský súd pri skúmaní zákonnosti opravným prostriedkom napadnutého rozhodnutia vychádzal z obsahu rozhodnutia a z obsahu administratívneho spisu. Rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej však musí predchádzať jeho postup zodpovedajúci garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Ústavy Slovenskej republiky, najmä garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti zbraní a tak, ako je to uvedené už vyššie, práve na kontradiktórne konanie (Nález Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 168/2012-44 z 30. apríla 2013).

Na základe týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rešpektovanie práva na spravodlivé súdne konanie si vyžadovalo, aby krajský súd vyzval správny orgán, ktorého rozhodnutie mal preskúmať podľa § 250l a nasl. OSP na predloženie písomného vyjadrenia k opravnému prostriedku, aby odvolateľ dostal v príhodnom (pre neho v užitočnom) čase možnosť posúdiť, či a akým spôsobom je potrebné alebo vhodné z jeho strany reagovať na toto písomné vyjadrenie správneho orgánu (odporcu). Pokiaľ krajský súd v predmetnej veci tak rozhodol bez vyjadrenia účastníka súdneho konania, ktorý rozhodnutie vydal, pričom na vyjadrenie sa k opravnému prostriedku v predmetnom konaní podľa platných procesných predpisov nebol ani vyzvaný a následne vyjadrenie nedoručil protistrane, sa dopustil takej vady konania, spočívajúcej v porušení práva na spravodlivý proces, majúcej za následok nezákonnosť rozhodnutia. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nezáleží pri tom na tom, aký by bol jeho skutočný účinok na rozhodnutie krajského súdu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd v konaní o odvolaní navrhovateľa 1/ proti rozsudku krajského súdu sa preto vecnou stránkou rozsudku nezaoberal. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu, aby po odstránení procesných nedostatkov súdneho konania zodpovedal za nastolené otázky a následne rozhodol vo veci samej.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 a s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a § 492 ods. 2 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na dôvody hodné osobitného zreteľa.

V správnom súdnictve v konaní o žalobách rozhoduje súd o náhrade trov konania predovšetkým podľa § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania; môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ide o osobitné ustanovenie, ktoré upravuje iba právo na náhradu trov konania úspešného žalobcu a v odseku 1 v podstate vylučuje primerané použitie § 142 OSP, hoci úspech v konaní sa u žalobcu posudzuje rovnako ako pri použití § 142 OSP.

Právo na rozhodnutie o náhrade trov konania v súlade so zákonom (Robins c. Spojené kráľovstvo z 23. septembra 1997) je tiež *ratione materiae* obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Nemožnosť priznania náhrady trov konania úspešnému žalovanému, resp. účastníkom konania, ktorých súd pribral do konania podľa § 250 ods. 1 veta druhá OSP, by síce mohla byť chápaná ako narušenie zásady rovnosti účastníkov konania, avšak na druhej strane za súčasnej právnej úpravy nemožno od žalobcu spravodlivo žiadať, aby nahradil trovy vzniknuté účastníkovi, ktorého súd musí podľa § 250 ods. 1 veta druhá OSP do konania pribrať, hoci žalobca jeho pribratie do konania sám ovplyvniť nemohol.

V tejto súvislosti možno poukázať napr. na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. II. ÚS 56/05 z 22. júna 2005, podľa ktorého „aj úprava platenia a náhrady trov konania obsiahnutá najmä v Občianskom súdnom poriadku určuje, či sa právo na súdnu ochranu naplní reálnym obsahom (čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Prístup k súdnej a inej právnej ochrane totiž závisí aj od toho, či účastník konania má alebo nemá vytvorené ekonomické predpoklady na uplatnenia tohto základného práva bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Preto procesné predpisy, ktoré upravujú platenie a náhradu trov konania, treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Pritom treba dbať na to, aby nikto len z dôvodu, že uplatní svoje základné právo na súdnu ochranu bez zreteľa na jeho postavenie v konaní, neutrpel materiálnu ujmu v dôsledku platenia trov konania, za predpokladu, že taký účastník konania bol úspešný s uplatnením svojho procesného stanoviska a dosiahol, že sa návrh alebo žaloba proti nemu právoplatne zamietli alebo dosiahol procesný úspech iným zákonom dovoleným spôsobom“.

Vychádzajúc z uvedených zákonných ustanovení a zásad rozhodovania o trovách konania v správnom súdnictve, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania vrátane náhrady trov konania pribratého účastníka zrušil a vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. V novom rozhodnutí krajský súd v intenciách uvedených vyššie súčasne rozhodne aj o trovách celého konania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.